

**Εντυπώσεις μαθητών από την ανάγνωση του βιβλίου:**  
**«Το δέντρο το μονάχο», τής Μ. Παπαγιάννη**

Η πρώτη μου αντίδραση, όταν άκουσα ότι στο πλαίσιο του μαθήματός της Λογοτεχνίας θα πρέπει να διαβάσουμε ένα βιβλίο λογοτεχνίας, ήταν η αναμενόμενη: βαριέμαι, πότε να προλάβω, έχουμε τόσες υποχρεώσεις, πού να ασχολούμαι κ.λπ. Ωστόσο, όσο περνούσε ο καιρός και ξεφύλλιζα αυτό το μικρό και εκ πρώτης όψεως κοινότοπο βιβλίο, η πλοκή του άρχισε να με συνεπαίρνει. Από προτάσεις άρχισα να διαβάζω σελίδες και από σελίδες έφτασα να τελειώσω το βιβλίο σε μια μόλις μέρα. Μπορώ να πω ότι τα εκφραστικά στοιχεία του βιβλίου τα έχω ξανασυναντήσει χιλιάδες φορές στις πολύωρες αναγνώσεις μου. Παρόλα αυτά, τα μηνύματα αυτού του βιβλίου, κατά την γνώμη μου, είναι μοναδικά. Είναι συγκλονιστικό να βλέπεις να εκτυλίσσεται μια ιστορία, μικρογραφία της ανθρώπινης καθημερινότητας όπου όλοι ασκούν κριτική και κατηγορούν τον άλλο χωρίς να μπουν στον κόπο να σκεφτούν τον λόγο. Κλείνοντας, εύχομαι να υπάρχει στην ζωή μας πάντα ένας Σίμος και μία Βιολέτα που θα κάνουν την ζωή μας διαφορετική!

***Χάρης Μπαμπαλής***

Το «δέντρο το μονάχο» είναι μια συγκλονιστική αφήγηση. Η συγγραφέας παρουσιάζει έναν κόσμο γεμάτο ζωντάνια και συναισθηματική ένταση. Ως αναγνώστης αισθάνθηκα συγκλονισμένη και ταυτόχρονα εμπνευσμένη από το βάθος των χαρακτήρων. Το βιβλίο με έκανε να σκεφτώ βαθιά για την ανθρώπινη εμπειρία και γενικότερα τις ανθρώπινες σχέσεις.

***Μελίνα Μαυραγάνη***

Το βιβλίο παρουσιάζει πολύ επιτυχημένα τις προκαταλήψεις και τα στερεότυπα στη σκέψη των ανθρώπων απέναντι σε κάποιον τον οποίο στην πραγματικότητα δεν γνωρίζουν και για τον οποίο μόνο φήμες έχουν ακούσει. Στο βιβλίο με εντυπωσίασε η συνεχής περιπέτεια, οι ανατροπές και η καταιγιστική ροή των γεγονότων. Ήταν πολύ ευχάριστο να το διαβάζεις! Είχε δράση και έκανε τον αναγνώστη να σκεφτεί και να προβληματιστεί, πριν περάσει στο επόμενο κεφάλαιο.

***Ειρήνη Παπαευαγγέλου***

....Ο αγαπημένος μου ήρωας ήταν ο Σίμος γιατί ήταν θαρραλέος και αγαπούσε την περιπέτεια.

***Διώνη Παρδάλη***

Κατά τη γνώμη μου, «Το δέντρο το μονάχο» ήταν απολαυστικό. Παρά το γεγονός ότι συνήθως τέτοιου είδους λογοτεχνικά βιβλία με κουράζουν, ο τρόπος με τον οποίο η συγγραφέας αφηγείται την ιστορία ήταν εξαιρετος ...

***Δάφνη Μαργέλου***

Το «δέντρο το μονάχο» μού προκάλεσε διάφορα συναισθήματα και με έβαλε σε σκέψεις. Θεωρώ ότι θίγει επιτυχημένα το θέμα της μοναξιάς (Βιολέτα) και των διακρίσεων λόγω της διαφορετικότητας. (κάτοικοι του χωριού)...

***Έβη Παπαγεωργοπούλου***

Το «δέντρο το μονάχο» είναι ένα από τα πιο ωραία βιβλία που έχω διαβάσει και μου έχουν κάνει εντύπωση. Το συγκεκριμένο είναι πολύ ελκυστικό και σε «παρακινεί» να συνεχίσεις το διάβασμα. Μού έκανε μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι όλοι στο χωριό προτιμούσαν να ακούν τις φήμες για τη Βιολέτα και όχι να τη γνωρίσουν προσωπικά, όπως έκανε ο Σίμος...

***Ρίτα Λουκοπούλου***

Το βιβλίο "Το Δέντρο το μονάχο" έχει μία πολύ ξεχωριστή πλοκή. Αρχικά, θεωρούσα ότι θα επικεντρώνονταν μόνο στην απρόσμενη προσωπικότητα της Βιολέτας. Αντιθέτως, αυτή απλώς αποτελεί ένα στοιχείο εξέλιξης της ιστορίας, η οποία κάθε φορά εστιάζει σε ένα άλλο πρόβλημα με αποκορύφωμα « τα τάματα», για τα οποία κανείς δεν περίμενε ότι θα ξεσκεπάζονταν τόσο μεγάλα μυστικά.

***Αντιγόνη Παπαϊωάννου***

Το συγκεκριμένο βιβλίο μού άρεσε γιατί δεν ήταν τελείως παιδικό αλλά μπορούσε να το διαβάσει και ένας έφηβος με άνεση. Ήταν ένα από τα καλύτερα βιβλία που μου έχουν δώσει στο σχολείο.

***Άρτεμις Λεμονή***

«Το δέντρο το μονάχο» είναι ένα ενδιαφέρον βιβλίο, με δημιουργικούς χαρακτήρες και ενδιαφέρουσα πλοκή, γεμάτη φαντασία, που απεικονίζει μία εποχή και μία μικρή, κλειστή κοινωνία, γεμάτη προκαταλήψεις και στερεότυπα, όπου κάποιοι λίγοι και ξεχωριστοί καταφέρνουν να μην πιστεύουν ό,τι λένε οι άλλοι και να διαμορφώνουν τη δική τους άποψη, όπως έκανε ο Σίμος.

***Ζωή Μαργαντίνη-Παρίση***

Το βιβλίο που διαβάσαμε προκαλεί πολλά συναισθήματα και προτρέπει τον αναγνώστη να μάθει νέα πράγματα μέσα από την ιστορία ενός μικρού θαρραλέου παιδιού.

***Θάνος Ντόντος***

{...} Παρά την απλότητα της πλοκής, δεν έχασα καθόλου το ενδιαφέρον μου λόγω της συνεχούς δράσης. Το νόημα ήταν σαφές, το βιβλίο είχε σασπένς και ήταν ευχάριστο στον αναγνώστη, παρουσιάζοντας ταυτόχρονα τις αντιλήψεις των ανθρώπων του χωριού και τις προκαταλήψεις που κυριαρχούσαν.

***Γιώργος Νικολής***

Το βιβλίο «Το δέντρο το μονάχο» είναι ένα συναρπαστικό βιβλίο, με ενδιαφέρουσα πλοκή, που καταργεί κάθε όριο ανάμεσα στην παιδική και την ενήλικη λογοτεχνία. Θα το σύστηνα ανεπιφύλακτα σε μικρούς και μεγάλους φίλους μου.

***Γιάννης Μπούζας***

{...} Κατά τη γνώμη μου, οι απόψεις που παρουσιάζονται στο βιβλίο είναι διαχρονικές. Μία από αυτές είναι πως, όταν δεν ξέρουμε καλά κάποιον, συχνά τον κακολογούμε και τον σχολιάζουμε αρνητικά ανάλογα με το τι πιστεύουμε για αυτόν με βάση τις φήμες που έχουμε ακούσει για αυτόν.

***Φίλιππος Λαμπράκης***

{...} Δύο στοιχεία που ξεχώρισα είναι η ικανότητα του βιβλίου να παρουσιάσει το χωριό όπου εκτυλίσσεται η ιστορία σχεδόν φωτογραφικά, τόσο όσον αφορά τον τόπο όσο και τους χαρακτήρες, και το ενδιαφέρον που μου προκάλεσε αλλά και συνέχιζε να μου προκαλεί όσο το διάβαζα.

***Μάριος Λουκάς***

{...}Μου έκανε εντύπωση ο τρόπος που το βιβλίο παρουσιάζει τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις στους αναγνώστες με συγκλονιστικό τρόπο.

***Χάρης Νάκας***

«Το δέντρο το μονάχο» είναι ένα ιδιαίτερο βιβλίο. Όταν το διάβαζα μου δημιουργήθηκαν ανάμεικτα συναισθήματα, χαράς και στεναχώριας. Ο τρόπος που γράφει η συγγραφέας είναι ξεχωριστός και περνάει στον αναγνώστη πολλά μηνύματα που αφορούν και τη σημερινή εποχή: η καλοσύνη και η καχυποψία, οι προκαταλήψεις και η αλληλοβοήθεια εναλλάσσονται και συγκινούν τον αναγνώστη. Για αυτούς τους λόγους συστήνω το βιβλίο σε παιδιά της ηλικίας μου

***Κατερίνα Μπλάννα***

***Με ποιον ήρωα του βιβλίου θεωρείτε ότι έχετε τα περισσότερα κοινά;***

Πιστεύω ότι έχω τα περισσότερα κοινά με τον Σίμο, τον ήρωα του βιβλίου. Ο Σίμος, στην αρχή ήταν ένα ντροπαλό παιδί που δεν τολμούσε να αντισταθεί στους φίλους του, όμως όλα άλλαξαν από τότε που επισκέφτηκε τη Βιολέτα. Μετά από αυτή την γνωριμία τους, ο Σίμος κατάλαβε ότι η Βιολέτα δεν είναι τελικά τρελή αλλά παρεξηγημένη από το χωριό για πράγματα που δεν έκανε. Αφού ο Σίμος τη γνώρισε και κατέρριψε στο μυαλό του τα στερεότυπα γύρω από αυτήν, άλλαξαν όλα μέσα του. Εναντιώθηκε τους φίλους του, οι οποίοι δεν τον πίστευαν για αυτήν και την κατηγορούσαν, έγινε θαρραλέος και έπραξε ηθικά, όπως θέλω να πιστεύω ότι θα έπραττα και εγώ. Ο Σίμος, γνώριζε για τα «τάματα» αλλά προσπαθούσε και να μην ενοχοποιηθεί η Βιολέτα, να μη μάθει το χωριό που βρίσκονται αλλά και να μην ενοχοποιηθεί ο ίδιος. Ήταν δηλαδή, συνέχεια σε δίλημμα για το τι να πει, πώς να το πει, πόσα θα αποκαλύψει... Αυτή είναι μια κατάσταση την οποία, ομολογώ, αντιμετωπίζω πολύ συχνά... {...}Τελικά πιστεύω πως ο Σίμος είναι ένας χαρακτήρας σαν τον δικό μου, ο οποίος στην προσπάθειά του να τους έχει όλους ευχαριστημένους είναι συχνά αμέτοχος και δεν παίρνει θέση απέναντι στην κοινή γνώμη, όμως γίνεται θαρραλέος όταν πιστεύει ότι είναι δίκαιο και ό,τι το απαιτεί η κατάσταση.

***Μάριος Λουκάς***